

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Монтажналадка“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 6 Закону України „Про захист економічної конкуренції“

м. К и ї в
5 жовтня 2022 року
№ 123-3(II)/2022

Справа № 3-205/2021(422/21)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Монтажналадка“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої статті 6 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Монтажналадка“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 42 Конституції України (конституційність) частину третю статті 6 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами (далі – Закон), згідно з якою антиконкурентними узгодженими діями вважається також вчинення суб’єктами господарювання схожих дій (бездіяльності) на ринку товару, які призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції у разі, якщо аналіз ситуації на ринку товару спростовує наявність об’єктивних причин для вчинення таких дій (бездіяльності).

Суб’єкт права на конституційну скаргу стверджує, що частина третя статті 6 Закону суперечить принципу юридичної визначеності, оскільки згідно з нею суб’єкти господарювання не можуть передбачити, „які саме критерії для визначення дій узгодженими буде використовувати АМКУ та, відповідно, яка саме поведінка вважатиметься узгодженою і такою, що призводить до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції“. Водночас, на думку Товариства, висновок судів у його справі з посиланням на оспорювані приписи Закону, за яким „свідоме наслідування суб’єктом господарювання поведінки своїх конкурентів є достатнім для визнання антиконкурентної змови, призводить до правової невизначеності“.

Автор клопотання також наголошує, що суб’єкти господарювання „в умовах правової невизначеності не могли та не можуть передбачати, яка їх поведінка буде відповідати закону і не вважатиметься антиконкурентними узгодженими діями, вони фактично є позбавленими права самостійного

формування програми діяльності як однієї з основних складових свободи підприємницької діяльності“; а також, що окремий суб’єкт господарювання на підставі оспорюваних приписів Закону не може „об’єктивно оцінювати правомірність своєї поведінки на ринку <...> оскільки незалежні від його поведінки схожі дії (бездіяльність) інших суб’єктів господарювання можуть мати наслідком покладення на цього суб’єкта відповідальності за антиконкурентні узгоджені дії“.

Товариство робить висновок про те, що частина третя статті 6 Закону суперечить Конституції України, її застосування „призводить до порушення гарантованого Конституцією України права <...> на підприємницьку діяльність“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує норми Конституції України, Господарського кодексу України, Закону, посилається на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення в його справі, а саме рішення Господарського суду міста Києва від 1 березня 2021 року, постанови Північного апеляційного господарського суду від 26 травня 2021 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 12 серпня 2021 року, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Товариство, стверджуючи про невідповідність Конституції України частини третьої статті 6 Закону, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням щодо захисту економічної конкуренції, зокрема питань визначення антиконкурентних узгоджених дій між суб'єктами господарювання, а також із судовими рішеннями у своїй справі. Однак зазначене не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Монтажналадка“ щодо відповідності Конституції України (конституційності)

частини третьої статті 6 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**